

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116202177
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116202177.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX W., v konaní zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s. Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, IČO: 36234176, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.952,73 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 11.04.2017, č. k. 12C/34/2016 -35 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobkyňi.

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 3 ods. 5 a 6 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V odôvodnení uviedol, že v tejto právnej veci sa žalobkyňa domáha v postavení spotrebiteľky voči žalovanému zaplata sumy 1.952,73 eur z dôvodu, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 29C 174/2014 vtedajšiemu žalobcovi, terajšiemu žalovanému, nepriznal sumu 1.952,73 eur s príslušenstvom. Konštatoval, že z toho žiadnym logickým výkladom nemožno dospieť k záveru, akého porušenia práv a povinností na žalobkyňi sa žalovaný dopustil ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými právnymi predpismi. Pokiaľ súd v konaní vedenom pod sp. zn. 29C 174/2014 zamietol v časti nárok súčasného žalovaného, vtedy žalobcu, nemožno to považovať bez ďalšieho za úspešne uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi. Zaujal názor, že účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práva a povinnosti zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Nemohol opomenúť skutočnosť, že žalobkyňa ešte ani neuhradila istinu poskytnutého úveru, na ktorú zaviazal súd vo veci 29C 174/2014. V konaní vedenom pod sp. zn. 29C 174/2014 súd dokonca konštatoval, že primeraná bola výška úrokovej sadzby a ak tým, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť len tú sumu žalobcovi, ktorú od neho prevzala, mal súd v tejto právnej veci za to, že tým bolo v rámci zachovania rovnováhy práv a povinností na strane spotrebiteľa a dodávateľa dané zadost'. Uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného finančného zadostučinenia prihliadal aj na tú skutočnosť, že dotknutým rozsudkom č.k. 29C 174/2014-47 súdom bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru len z dôvodu, že nie je zrejmé, aká časť splátok zahŕňa istinu, úrok a poplatky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvoru Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 09.12.2016 a skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená 9.3.2011, žaloba bola podaná zo strany dodávateľa dňa 28.3.2014 a v danom čase k výkladu ustanovenia o potrebe rozčlenenia splátok v úverových zmluvách neexistovala ani konštantná judikatúra slovenských

súdov, v zmysle ktorej by sa mohol jednoznačne dodávateľ riadiť, či sa má toto ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 Civilného sporového poriadku. V danej právnej veci žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Namietala, že v konaní vedenom Okresom súde Prešov, pod sp. zn. 29C/174/2014, bola ako spotrebiteľka úspešná v rozsahu 1.952,73 eur, jednak z dôvodu, že úverová zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti, a to rozpis splátky, ale aj z dôvodu neplatnej zmluvnej pokuty vo výške 341,44 eur. Mala za to, že aj keď splnila podmienky na priznanie primeraného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. súd prvej inštancie žalobu zamietol. K úvahám súdu prvej inštancie poukázala na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/34/2014 z 16.02.2015 a sp. zn. 7Co/350/2015 z 31.03.2016. Z hľadiska skutkovej podstaty § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z je právne nerozhodné, či žalovanému doplatila, alebo nedoplatila istinu úveru, keď očakáva, že bude voči nemu úspešná žalobou o primerané finančné zadosťučinenie. Jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie podľa Zákona o ochrane spotrebiteľov je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, ako bolo právo spotrebiteľa porušené. Ustanovenie § 3 ods. 5 posledná veta neumožňuje súdu konajúcemu o primeranom finančnom zadosťučinení revidovať výsledok úspešného uplatnenia spotrebiteľských práv na súde, od ktorého spotrebiteľ odvodzuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Považovala za mylné názory súdu prvej inštancie čo sa týka jeho výkladu smernice 2008/48/ES a rozsudku Súdneho dvora C-421/15. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 21Co/104/2016 z 30.03.2017 a iné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, podľa ktorých je vnímaný inštitút primeraného finančného zadosťučinenia inak ako ho vníma súd prvej inštancie vo veci (napr. sp. zn. 2Co/61/2017 z 27.05.2015, 3Co/53/2016 z 04.10.2016, 20Co/96/2013). Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „C.s.p.“) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu najmenej 5 dní vopred (§ 219 ods. 3 C.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

7. Žalobkyňa odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočne zisteným skutkovým stavom zo strany súdu prvej inštancie. Mala za to, že plnila podmienky na priznanie primeraného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 29C/174/2014.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde

úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

10. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Nie je dôležité či spotrebiteľ v konaní vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, je dôležité, či úspešne uplatní porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľ ako žalovaný v konaní úspešne bráni tým, že dodávateľ porušil jeho spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bude žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva.

11. Odvolací súd sa domnieva, že výklad súdu prvej inštancie vo vzťahu k tomuto ustanoveniu predovšetkým v uvádzanej poslednej vete § 3 ods. 5 nebol správny.

12. Žalobkyňa namieta, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/174/2014 úspešne uplatnila ako spotrebiteľka porušenie svojich spotrebiteľských práv v rámci obrany proti dodávateľom uplatnenom nároku. Z uvedeného dôvodu žiada voči žalovanému primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.952,73 eur. Z obsahu k žalobe pripojeného rozsudku odvolací súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/174/2014 podanou žalobou žiadal žalobca (v prejednávanej veci žalovaný) zaviazať žalovanú (v prejednávanej veci žalobkyňa) na zaplatenie sumy 4.212,14 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.01.2015, č.k. 29C/174/2014-47 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.259,41 eur s príslušenstvom a trovami konania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd v danej veci vychádzal zo záveru, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorá trpí nedostatkom podstatnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. z uzatvorenej zmluvy nie je zrejme aká časť splátok, zahŕňa istinu, úrok a poplatky. Z uvedeného dôvodu bol poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) č. 129/2010 Z.z., žalobca má nárok len na istinu úveru a preto súd žalobu v časti prevyšujúcej istinu úveru zamietol. Na rozdiel od súdu prvej inštancie, je odvolací súd toho názoru, že uvedené skutočnosti nasvedčujú záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/174/2014 žalobkyňa úspešne uplatnila svoje práva ako spotrebiteľka, keďže žaloba v tomto konaní bola v časti zamietnutá z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným neobsahovala zákonné náležitosti. Vznikol jej tak podľa názoru odvolacieho súdu nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Porušením práva a povinnosti je aj to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako veriteľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenie zákonných náležitostí zmluvy patrí medzi ustanovenia určené na ochranu spotrebiteľa.

13. Je potom právne irelevantné z hľadiska skutkovej podstaty § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., či žalovanému ako dodávateľovi uhradila alebo neuhradila istinu poskytnutého úveru, pokiaľ žalobkyňa úspešne uplatnila svoje spotrebiteľské práva na súde v rámci svojej obrany voči zákonom nepovolenými nárokmi veriteľa v spotrebiteľskom spore v podobe mu nepriznaných úrokov a poplatkov.

14. Za takejto situácie preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

15. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo vyššie naznačených intenciách

rešpektujúc názor odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

16. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvoinstančného tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).